

Шпарик О. М.,
*кандидат педагогічних наук, старший дослідник,
старший науковий співробітник
відділу порівняльної педагогіки НАПН України
shparyk.o@gmail.com*

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ОСВІТИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Закономірною і обов'язковою умовою успішної та ефективної модернізації загальної середньої освіти є забезпечення випереджального розвитку, головною ознакою якої стає інноваційність. Як переконує досвід розвинених країн, інноваційність у вітчизняному освітньому просторі неможлива без цифровізації – впровадження сучасних цифрових технологій.

Аналіз нормативних документів, законодавчих актів та угод, що підписані між Україною та Європейським Союзом переконливо засвідчують, що основні цілі розвитку інформаційного суспільства у нашій країні поступово узгоджуються з векторами розвитку Європи. Одними з таких вкрай важливих документів є: ініціатива «Цифровий порядок денний для Європи» («Digital agenda for Europe»); європейська стратегія економічного розвитку «Європа 2020: стратегія розумного, сталого і всеосяжного зростання» («Europe 2020: A strategy for smart, sustainable and inclusive growth»). Ці документи лягли в основу проекту «Цифровий порядок денний України 2020» («Digital Agenda for Ukraine 2020»), що був презентований визначає основні пріоритетні позиції розбудови інформаційного суспільства у нашій державі на засадах інтеграції у світові процеси цифровізації.

Сьогоднішня система освіти і науки, зважаючи на європейський вектор розвитку, має зазнати докорінних цифрових змін і відповідати світовим тенденціям цифрового розвитку для успішної реалізації кожною людиною свого потенціалу. На сьогодні дедалі більше професій потребують набуття високого рівня цифрових компетентностей і володіння новітніми технологіями. Також посилюється необхідність створення дієвого цифрового освітнього простору, удосконалення цифрового контенту, організаційних форм, методів, засобів навчання, розвитку освітньої цифрової інфраструктури; забезпечення доступом до високошвидкісного інтернету; створення систем е-садочок, е-школа; цифрова доступність (безбар'єрність); документи про освіту в електронній формі, цифровий освітній паспорт – про ці та інші нагальні вимоги зазначено в Концепції цифрової трансформації освіти і науки на період до 2026 року та Плані відновлення України, презентованому 4 липня 2022 року під час Міжнародної конференції в Лугано (Швейцарія) Прем'єр-міністром Д. Шмигалем. План містить окремий розділ щодо відновлення сфери освіти і науки, що враховує

досвід європейських країн, а також пропонує використання принципів, підходів, інструментарію та практик Європейського Союзу

Враховуючи неминучість подальшої цифровізації як глобального та національного явища, реформування середньої освіти має відбуватись відповідно з урахуванням потреб розвитку цифрової економіки, цифрового громадянства, інноваційного та креативного мислення, наукових можливостей, нових потреб та викликів.

Штефан А. І.,
вчитель-методист,
заступник директора з виховної роботи,
середня загальноосвітня школа № 235
ім. В. Чорновола
aist235@ukr.net

ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ З ОБДАРОВАНИМИ ДІТЬМИ: ПРОБЛЕМИ І РИЗИКИ

Анотація. Стаття Штефан А.І. "Робота з обдарованими дітьми: проблеми і ризику" є поглядом вчителя-практика на зазначену тему. В ній (статті) викладені міркування з приводу труднощів і суперечливих ситуацій, які виникають при організації роботи з обдарованими дітьми в межах освітнього процесу, наведені приклади різнопланових заходів, спрямованих на розвиток здібностей учнів, масового залучення школярів до цієї справи.

Автор звертає увагу на такі питання як неможливість однозначного поділу дітей за сферами обдарованості, адже, зазвичай, діти мають різноманітні таланти і здібності. Веде мову про недопустимість виокремлення "обдарованих дітей" від "не обдарованих", оскільки кожна дитина є здібною у більшій чи меншій мірі і потребує уваги педагогів, їхньої підтримки у розвитку цих якостей.

Також у статті йдеться про важливість раціонального використання робочого часу при організації додаткової роботи з учнями, про важливість ролі батьків у розвитку здібностей своїх дітей, задоволенні їхніх інтелектуальних, творчих, художніх, спортивних потреб.

Автор звертає увагу на те, що робота з обдарованістю має тривати все життя, що здібності можуть проявитися у дорослому віці, тому важливо не лише створювати сприятливі умови для проведення роботи з обдарованими дітьми у шкільний період, а привчати дітей до саморозвитку.

Також автор висловлює слушну думку про те, що для того, щоб розвивати здібності в учнів, педагог сам має бути різнобічно обізнаним і постійно працювати над своїм саморозвитком.

Ключові слова: обдарована дитина, сфери обдарованості, саморозвиток, особисто-груповий проект, творчі конференції, навчальні вистави, рівний-рівному.